

Kære Dig

Tillykke med fødselsdagen.

Du får talen på papir, da jeg jo ikke er som den pinlige onkel, der bare rejser sig og tager ordet til din fødselsdagsfest. Det er kun godt og så har det også den fordel at du kan folde talen sammen og stoppe den i lommen og tage den med dig.

Vi to har arbejdet sammen, siden du var et år gammel. Alligevel synes jeg, at du er ældre end mig. Det er bare ønsketænkning, det ved jeg godt, for jeg er 53 og var altså 28 år gammel og en ret voksen kvinde, da du kom til verden. Men allerede dengang havde du så stor autoritet, at jeg slet ikke tænkte på, at du var ganske spæd. Måske det også var fordi at du havde levet papirløst længe før, at du fik dokumenterne i orden. Lidt ligesom min mand og jeg, der nåede at få to børn inden vi blev gift.

Da jeg lærte dig at kende havde du ry for at være lidt hippieagtig. Eller det syntes min generation i hvert fald dengang. Men også dem fra min forældres generation, der aldrig var blandt

dem, der spiste mikromakro og gik i helsekostforretningerne, synes at du var en flippet type. Sådan har jeg aldrig set dig, eller mig for den sags skyld. Dengang i mine unge dage, kunne vi sagtens drikke cola og ryge smøger og være med på moden - og så arbejde for økologien. Faktisk solgte det dig godt. For så var vi ikke økofrelste, når vi tog dig med under armen og ud i et køkken, som vi gerne ville have til at lukke dig ind.

Dengang var der ingen, der sagde at du var til for de rige, smarte, for eliten, ja ligefrem var en klassemarkør. Det er der nogle, der siger nu. jeg synes det er frygteligt nedladende betegnelser af dit virke og dine produkter. Og fejlagtige. Det er ikke for at devaluere dig, men jeg synes faktisk, at en af dine store fordele er at du er tilgængelig for alle. Og at alle har ret til at spise dig med hud og hår – eller skræl og skind. Sjovt at tænke på, at der engang blev løftet øjenbryn, når jeg sagde at jeg godt ville ”lave business på dig”. I dag er du blevet mere moderne og en megatrend. Og jeg ved, at der er nogen der har været bedre til at tjene penge på dig, end jeg har været. Selvom du har sikret min levevej. Tak for det.

I 1991 fandt vi i "Den Rene Vare" sammen ud af, at vi kunne "omlægge køkkener" således at man kunne indføre økologi uden at det kostede flere penge for hverken køkken eller kommune. Vi synes selv, at vi havde placeret dig som en bombe under det offentlige fødevarerforbrug. I 1994 blev du gjort til hverdag i Albertslund kommunes køkkener, der som den første kommune omlagde sit indkøb til 95% økologi. Og i 2001 blev du inviteret ind i varmen hos Københavns kommune, hvor vi siden da, sammen med de 900 københavnske køkkener og 1700 køkkenmedarbejdere, har mærket 80% af fødevarerne med dig. Ret skal være ret – og det er vel først inden for de allersidste år at du også er blevet populær i køkkenerne i Jylland, eller på Fyn og på Bornholm. Jeg vil godt love dig at jeg vil gøre mit for at du bliver en populær og helt naturlig del af al offentlig madlavning i hele kongeriget og vi er godt på vej; i 2011 blev vores samarbejde endelig en national strategi og vi har indtil 2020 til at sørge for, du kommer til at præge det offentlige fødevarerforbrug, som skal gøres 60% økologisk inden da.

Sådan ser min personlige og professionelle historie ud med dig ud. Så selvom jeg siger, at du har sikret min levevej, så har jeg

nok også været med til at sikre din.

Lige fra starten måtte vi kæmpe med at du ikke var nok i dig selv. Dengang var det landbrugshipperne vi måtte slås med. Det var en kamp om kvalitet – bare fordi gulerødderne var økologiske, betød det jo ikke nødvendigvis at de smagte bedre. Og bare fordi koen gav øko-mælk betød det ikke, at den gav gode bøffer.

I dag slås vi med den del af dig, der står på masseproducerede økologiske produkter, som, når det gælder diversitet, ikke er meget bedre end de der slet ikke kan blive mærket af dig.

Indimellem kan man godt blive træt af alle dem, der kontrollerer dig. Ingen af os bryder os om alt for meget kontrol. Og jeg ved, at indimellem, får selv nogle af dine største støtter gevaldigt meget lyst til et papirløst forhold. Men da du gerne vil være garant for, at det hele går rigtigt til, så er det nok uundgåeligt at man blive lidt firkantet af at være i nærheden af dig. Vi forventer, du er den rene vare, og det skal du så hele tiden kunne bevise. Det er hårdt – jeg ved det godt, men vi skal passe på at du ikke bliver nok i dig selv. Du skal ikke blot være stærk, men også god, som Pippi Langstrømpe siger om sig selv. Og når

vi er ved Pippi, så ved jeg, at Danmarks pippier, selvom de godt kan lide, det du står for på marken eller hos købmanden, indimellem får lyst til at ruske alle ”Proseluskerne” og regelrytterne i ørerne.

Jeg håber at du, selvom du er kommet op i årerne, vil fortsætte med at vokse, ikke kun i kvantiteten, men også i kvaliteten.

Og jeg er glad for at du har været med til at sikre ikke bare mit brød, men også en masse landmænds, kogekoners, køkkener, og købmænds brød. Ind i mellem får jeg lyst til at få dig ud af systemerne og bruge dig til at sikre relationer på tværs af land og by. Måske vi skal øve os i at få dig gjort billigere og mere tilgængelig, ved at droppe alle de fordyrende mellemlid, der også lever af dig? Sådant er det at komme op i årene, man vil ikke nøjes, man vil have hele pakken. Og jeg tror, at så længe du er her, lige så længe vil der være kampe i dit navn.

Mange har forsøgt at lægge dig i graven, flere vil nok prøve, men min kamp med dig og for dig fortsætter. Længe leve dig! Jeg vil glæde mig til de næste 25 år.